

FÍKOVNÍK

07-08/2020
červenec/srpen
29. ROČNÍK

Aréna

Co je ta dobrá zpráva, kterou nám Ježíš přinesl? Je to Jeho prohlášení na začátku evangelia podle Matouše: „Boží království je na dosah. Obráťte se.“ (Mt 4,17) Ostatní už je jen rozvíjení této úžasné skutečnosti.

Pro mnohé z nás začíná doba cestování, objevování nových stránek života a světa, poznávání krásy Stvoření i lidského umu v architektuře a umění. Jako podnět bych vám rád nabídl jednu svou zkušenost. Koncem minulého roku jsem se konečně po šesti letech v Českých Budějovicích dostal do kostela sv. Václava při zaskakování na nedělní mši svaté. Dostavil jsem se s dostatečným předstihem, abych mohl posloužit svátostí smíření. Když jsem vstoupil do zповědňi místnosti, udeřil mne do očí velký surrealistický obraz.

Surrealistický obraz v kostele? To jsem skutečně nečekal. Nicméně na větší prohlížení nebyl čas. A protože jsem v únoru vedl duchovní cvičení pro spolubratry o výtvarném umění, dovolil jsem se a vypůjčil jsem si na týden tento obraz. Na zadní straně stálo: F.K. Foltýn, Aréna, 1984, olej 110x89. Tak jsem se setkal s dílem malíře, kterého jsem dosud neznal. Zemřel v roce 2000 a celou dobu normalizace nemohl vystavovat. Ve svých dílech probíral jedno téma – zápas technosféry s biosférou, kterou postupem času začíná nahrazovat kultura a víra. Nechci zde přednášet o jeho díle, chci jen upozornit na to, že krása a umění není jen v muzeích a turisticky propagovaných místech naší republiky, ale i v nečekaných koutech našeho města a naší krajiny. Na ministrantském táboře jsme četli knihu Dopis pro krále od nizozemské autorky Tonke Dragtové. Krásný rytířský příběh, kde v jednu chvíli rytíř Ristridin vzpomíná na svého zemřelého přítele ze sousedního království, jak mu říká: „Ristridine, nedělej si o mě starosti a nechej mě jít tam, kam musím. A ty splň, co sis předsevzal: jeď do Divokého lesa. Je to dobrý plán, neboť tam ještě téměř nikdo nebyl, a člověk přece musí znát svou vlastní zem.“

V naší zemi je stále dost míst a tajemství, která bych měl objevit. A když už nemohu cestovat? Nejsou snad rozhovory s přáteli tou nejzajímavější objevnou cestou do tajemství jejich životních příběhů?

A svatý Václav není tak daleko.

Papež František vyhlásil rok věnovaný encyklice Laudato si'

Týden *Laudato si'* (16.-24.5.2020), vyhlášený papežem Františkem a organizovaný Úřadem pro službu integrálnímu lidskému rozvoji u příležitosti pátého výročí stejnojmenné encykliky, zahájilo společné prohlášení dvaadvaceti náboženských institucí různých vyznání (katolíci, metodisté, anglikáni a buddhisté) ze čtrnácti zemí, které potvrdily ukončení finančních investic do fosilních paliv. V neděli 24.5. jej uzavřela společná modlitba za ochranu stvoření.

Svatý otec vyzval církve ke slavení týdne *Laudato si'* v březnovém videoposelství. V neděli 24. května měl původně navštívit jihoitalský kraj Kampánie, smutně proslulý nelegálními skládkami toxického odpadu. Tuto jednodenní cestu nahradila "Společná modlitba za Zemi a lidstvo", kterou, stejně jako celý zmíněný týden, pořádal Úřad pro službu integrálnímu lidskému rozvoji. Tento vatikánský úřad zároveň oznámil, že nedělní modlitbou začne zvláštní rok věnovaný encyklice *Laudato si'* a jejímu učení o integrální ekologii (2020-2021).

o. Josef

Modlitba roku Laudato si'

*Laskavý Bože, Stvořiteli nebe, země a všeho, co je v nich,
otevři naši mysl a dotkni se našeho srdce,
abychom mohli být součástí stvoření, tvého daru.*

*Stůj při chudých v těchto těžkých časech,
zvláště při těch nejchudších a nejzranitelnějších.*

*Pomáhej nám prokazovat tvůrčí solidaritu
při čelení důsledků této globální pandemie.*

*Učiň nás odvážnými v přijímání změn sledujících úsilí o společné dobro.
Nyní, když víc než kdy jindy cítíme,
že jsme všichni vzájemně propojeni a na sobě závislí.*

*Dej, abychom dokázali naslouchat
a odpovídat na volání země a na volání chudých.
Kež se současné utrpení stanou porodními bolestmi
bratrštějšího a udržitelného světa.*

*Před láskyplným pohledem Panny Marie Pomocnice tě prosíme
skrze Krista, našeho Pána.*

Amen.

Hospodaření farnosti květen–červen 2020

Příjmy ze sbírek a darů: 123.791,- Kč (včetně účelové sbírky na fasádu 25.987,- Kč a na diecézi 12.361,- Kč). Výdaje na energie, květiny, nájmy, židle, kanc. potřeby, rekvizity, bohoslužebné potřeby, fotky, poštovné, Noc kostelů, úklidové prostředky, dezinf. prostředky ad.... 71.578,- Kč.

Upřímně Pán Bůh zaplať.

Mše svaté červenec – srpen 2020

Kostel sv. Vojtěcha:

pondělí – pátek 18:00
sobota 7:30
neděle 8:00, 10:00, 18:00

Mše sv. v Domovech seniorů: 4.7., 1.8.

Máj 15:00
U Hvízdala 16:00

Ze života naší farnosti

- 19.5. Marta Sassmanová (pohřeb)
- 23.5. Patrik Slivka (křest)
- 30.5. Emil Bugoš (křest)
- 30.5. Leon Patrik Bugoš (křest)
- 1.6. Marie Wolfová (sv. nemocných)
- 13.6. Dominik Gorol (křest)
- 14.6. První sv. přijímání (19 dětí)
- 20.6. Křest a biřmování dospělých (7)
- 20.6. Alex Punák (křest)
- 21.6. Magdaléna Vítovcová (křest)
- 23.6. Křest a biřmování dospělých (2)
- 28.6. Biřmování (3)

Existuje život pro mši?

(k mottu Žít z eucharistie ... zakončení)

V tomto Fíkovníku zakončujeme náš výklad mše svaté.

A tak si můžeme položit následující otázku: Existuje také život po mši? Tato otázka není tak hloupá, jak by se mohlo zdát. Vždyť ve mši sv., ve společenství, ve slově, v modlitbě a v eucharistii se setkáváme s živým Ježíšem, tam se vytváří církve, tam dostáváme Boží život.

A co se děje, když odcházíme z kostela? Apoštol Pavel píše křesťanům do Říma (Řím 12,1) větu, kterou už jsme vícekrát slyšeli: „Pro Boží milosrdenství vás vybízím, přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba.“ **Podle svatého Pavla Boho-službou může a má být celý náš život.** Chození do školy a do práce, vztahy s druhými, péče o děti, to vše může být zvěstováním evangelia, chválou Bohu, lámáním našeho života pro druhé. Účast na bohoslužbě v kostele je jediný nástroj k tomu, aby se bohoslužbou stalo vše, co se odehrává mimo kostel.

Jak toho dosáhnout prakticky? *První věcí* je uvěřit, že mše sv. je opravdu reálným setkáním s Kristem, že při ní dostáváme Ducha Svatého a jsme jím proměňováni stejně jako dary na oltáři. *Druhou věcí* je připomínat si během týdne jednu věc, kterou člověk na nedělní mši sv. zažil (nebo během dne na všednodenní bohoslužbě): verš z Písma, kousek modlitby, myšlenku z promluvy či pokoj, který se rozlil ve chvíle mlčení. **A za třetí** to, co je typické pro mši sv., vnášet i do života mimo kostel: četbu Bible, modlitbu chvály a prosby, žehnání druhým pokojem vzkříšeného Krista, odevzdávání svého života Bohu, praktickou službu, vyznávání Ježíše jako svého Pána. Znamená to aplikovat na sebe to, co biskup říká ve chvíli svěcení novým kněžím: „Buď si vědom toho, co konáš při liturgii, a také podle toho žij; svůj život připodobňuj tajemství Kristova kříže.“

Bylo by chybou ke mši sv. přistoupit jako k čerpací či dokovací stanici, v níž dobijeme baterky, které pak mimo kostel vybíjíme. I bohoslužba v kostele vyžaduje postoj služby a angažovanosti, a naopak život praktické lásky mimo kostel je příležitostí k čerpání sil podle slov sv. Františka „kdo dává, ten dostává.“

Jsmo vyzýváni, aby náš život „kostelový“ i mimo kostel tvořil jeden souvislý celek. Mše svatá může být skutečným vrcholem a pramenem našeho každodenního či každotýdenního života.

Živá hostie, živá oběť, to je láska z čistého srdce a dobrého svědomí; živá hostie, to je víra bez poskvrny; živá hostie, to je jazyk beze lži; živá hostie, to je almužna bez podvodu; živá hostie, to je oko bez pohoršení; živá hostie, živá oběť, to je zbožný život, čistá víra, ryzí duše. (sv. Řehoř z Elvíry, 4.stol.)

o. Josef